HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șaptea)

30 septembrie 2016 [1]

„Concurență — Abuz de poziție dominantă — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 102 TFUE — Stabilirea de către autoritatea portuară din Split a tarifelor pentru serviciile portuare privind traficul intern la niveluri maxime — Respingerea unei plângeri — Examinarea cauzei de către o autoritate de concurență a unui stat membru — Lipsa interesului Uniunii”

În cauza T-70/15,

Trajektna luka Split d.d., cu sediul în Split (Croația), reprezentată de M. Bauer, de H.-J. Freund și de S. Hankiewicz, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de C. Giolito, de C. Urraca Caviedes și de I. Zaloguin, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o acțiune întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea Deciziei C(2014) 9236 final a Comisiei din 28 noiembrie 2014 de respingere a plângerii formulate de reclamantă referitoare la încălcări ale articolului 102 TFUE pretins săvârșite de autoritatea portuară din Split și la încălcări ale articolelor 102 TFUE și 106 TFUE săvârșite de Republica Croația sau de autoritatea portuară din Split (cazul AT.40199 – Portul Split),

TRIBUNALUL (Camera a șaptea),

compus, pe parcursul deliberărilor, din domnii M. van der Woude, președinte, și I. Ulloa Rubio (raportor) și doamna A. Marcoulli, judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

pronunță prezenta

1 — Limba de procedură: engleza.

Hotărâre? [2]

Istoricul cauzei *[omissis]*

Procedura și concluziile părților *[omissis]*

În drept

Cu privire la competența Tribunalului [omissis]

Cu privire la fond [omissis]

Cu privire la primul motiv, referitor la probabilitatea de a se putea dovedi existența unei încălcări *[omissis]*

26 În al doilea rând, deși reclamanta susține că, pentru a exclude interesul Uniunii, Comisiei i-ar fi interzis să susțină că ANC examinase deja cauza, recunoscând pe de altă parte că articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 nu era aplicabil în speță, trebuie amintit că această dispoziție, la fel ca toate dispozițiile regulamentului menționat, privește situațiile în care sunt puse în aplicare articolele 101 și 102 TFUE (Hotărârea din 21 ianuarie 2015, easyJet Airline/Comisia, T-355/13, EU:T:2015:36, punctul 43).

27 În consecință, Comisia poate să respingă o plângere în temeiul dispozițiilor articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 doar atunci când aceasta a făcut obiectul unei examinări efectuate în lumina normelor dreptului concurenței al Uniunii (Hotărârea din 21 ianuarie 2015, easyJet Airline/Comisia, T-355/13, EU:T:2015:36, punctul 44).

28 Cu toate acestea, în speță, în timp ce părțile sunt de acord cu privire la faptul că ANC s-a întemeiat doar pe dreptul național croat, trebuie să se arate că, la punctele 14 și 15 din decizia atacată, Comisia s-a limitat să confirme argumentul expus de reclamantă în scrisoarea sa din 19 august 2014, potrivit căruia dispozițiile articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 nu puteau fi utilizate deoarece ANC se pronunțase în decizia sa doar în raport cu dreptul național.

29 Așadar, la punctele 15 și 18 din decizia atacată, Comisia a considerat în mod întemeiat că articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 nu era aplicabil în speță. *[omissis]*

33 În al treilea rând, în ceea ce privește argumentul reclamantei potrivit căruia ANC nu ar fi aplicat dreptul Uniunii și nu ar fi efectuat o evaluare utilă a situației, pe de o parte, astfel cum tocmai s-a arătat la punctul 30 de mai sus, reclamanta nu contestă că dispozițiile din dreptul național pe care chiar ea și-a întemeiat plângerea sunt echivalente articolelor 101 și 102 TFUE. În consecință, trebuie să se considere că, în cazul în care ANC și-ar fi desfășurat analiza prin prisma acestor articole, concluziile acesteia ar fi fost identice.

34 Pe de altă parte, Comisia nu poate fi considerată de operatorii economici pretins victime ale unei încălcări ca fiind organ de apel care poate să anuleze deciziile unei autorități naționale care nu a admis plângerea acestora. Astfel, controlul deciziilor autorităților de concurență ale statelor membre

2 — ? Sunt redate numai punctele din prezenta hotărâre a căror publicare este considerată utilă de către Tribunal.

este doar de competența instanțelor naționale, care îndeplinesc o funcție esențială în aplicarea normelor de concurență ale Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 ianuarie 2015, easyJet Airline/Comisia, T-355/13, EU:T:2015:36, punctul 20).

[omissis]

Cu privire la al doilea motiv, referitor la afirmația potrivit căreia instanțele și autoritățile naționale par a fi mai în măsură să examineze chestiunile invocate *[omissis]*

52 În al treilea rând, reclamanta susține că, întrucât Comisia nu are încă experiență în ceea ce privește capacitatea instanțelor naționale croate de a examina o asemenea cauză, Republica Croația fiind un membru relativ nou al Uniunii Europene, avea obligația să o examineze mai aprofundat, cu atât mai mult cu cât nicio instanță națională nu a aplicat încă dreptul concurenței al Uniunii.

53 Trebuie subliniat că Republica Croația a putut să adere la Uniune numai după ce a îndeplinit criteriile politice și economice și obligațiile ce revin statelor candidate la aderare, astfel cum au fost stabilite la Consiliul European de la Copenhaga (Danemarca) din 21 și 22 iunie 1993. Aceste criterii impun statului candidat, printre altele, aptitudinea de a-și asuma obligațiile care decurg din aderare, în special capacitatea de a aplica în mod eficace regulile, normele și politicile care formează corpul legislativ al Uniunii.

54 În consecință, capacitatea instanțelor croate de aplicare a dreptului Uniunii nu poate din principiu să fie repusă în discuție.

55 Or, în speță, trebuie să se constate că reclamanta nu prezintă niciun element de probă concret de natură să demonstreze o incapacitate a instanțelor croate de a aprecia situația în discuție. *[omissis]*

Cu privire la al treilea motiv, referitor la efectul asupra funcționării pieței interne *[omissis]*

Cu privire la faptul că Comisia a fost sesizată cu alte plângeri referitoare la aceeași cauză *[omissis]*

Cu privire la cheltuielile de judecată *[omissis]*

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șaptea)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Trajektna luka Split d.d. la plata cheltuielilor de judecată.

Van der Woude Ulloa Rubio Marcoulli

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 30 septembrie 2016.

Semnături